

Tehnici de simulare - Curs 1

florentina.suter@yahoo.com

florentina.suter@g.unibuc.ro

prenume, grupa

Yahoo groups: simulare2009, comentarii: nume,

Bibliografie:

- Ion Văduva (2004) Modele de simulare, Editura Universității din Bucureşti;
- Jerry Banks, John S. Carson II, Barry L. Nelson, David M. Nicol (2005) Discrete-Event System Simulation, Pearson Education, Inc., Upper Saddle River, New Jersey.
- Sheldon M. Ross (1997) Simulation, Academic Press, San Diego.
- Christopher Chung (2004) Simulation Modeling Handbok A practical Approach, CRC Press, Boca Raton.

- Exemple:
- Traficul într-o intersecție timpul de staționare;
- Bancă numar de ghişee;
- Mic magazin: farmacie
- medie de 10 minute si o deviație standard de 4 minute. El plănuiește să Un farmacist se gândește sa-si deschidă o noua farmacie care să funcționeze intre 9:00 si 17:00. In medie știe ca ii sosesc 32 de clienți nu mai accepte clienți după ora 17:00, dar sa-i servească pe cei care sunt deja in farmacie. Întrebări: in acest interval orar. Durata servirii unui client este aleatoare cu o
- Care este timpul mediu zilnic petrecut în farmacie?
- Care este timpul mediu de servire a unui client de la sosirea lui in farmacie?
- Câți clienți sunt serviți pe oră?
- Daca îşi schimbă politica de servire, câţi clienţi ar fi pierduţi?

- Exemple:
- Mic magazin: farmacie
- Pentru a raspunde la intrebari trebuie stabilite anumite ipoteze si creat un model
- Model probabilist:
- cu ce frecventa vin cei 32 de clienti?
- Care este distributia timpului de servire?
- Teoretic acest model se poate rezolva analitic, dar in practica, datorita complexitatii lui, nu este asa
- probabilist folosind "numerele aleatoare" si programul este rulat pentru un numar mare de zile astfel incat utilizand teoria statistica se pot da estimari ale raspunsurilor. De exemplu, pentru 1000 de zile simulate Raspunsurile vor fi aflate prin simulare: este programat mecanismul exista 150 in care farmacistul inca lucreaza la ora 17:30.

SIMULARE: imitare a lumii reale

- Domeniu interdisciplinar ce folosește Matematica, Statistica și Informatica;
- John von Neumann;
- Los Alamos, 1944: noi domenii de matematici aplicate care necesită utilizarea calculatorului:
- Cercetări operaționale;
- Teoria jocurilor;
- Simulare (Metoda Monte Carlo): imitarea aleatorului.

interacționează. Sistemul primește date de intrare și furnizează Definitie: Un sistem este o colecție de componente care date de ieşire.

și logice care descriu comportarea unui sistem real (sau a unor cu calculatorul care implică utilizarea unor modele matematice **Definiție:** Simularea este o tehnică de realizare a experimentelor componente ale sale) de-a lungul unor perioade mari de timp.

Simularea

- Completează teoria matematică;
- Completează studiul unor experimente fizice.
- Instrument de analiza si instrument de proiectare.

- Aplicații ale simulării:
- Analizarea comportării utilajelor industriale
- Transporturi;
- Operații desfăşurate în aeroporturi;
- Spitale;
- · Construcții;
- Ingineria spaţială;

- Scopurile simulării:
- Se pot obține informații despre ceea ce se petrece în interiorul sistemelor complexe;
- Se pot dezvolta strategii de îmbunătățire a performanțelor sistemului;
- Se pot testa noi concepte și sisteme înainte de implementare;
- Se pot obține informații fără a interveni în evoluția sistemului fizic.

- Avantajele simulării
- Scurtarea timpului de experimentare;
- Studiul dinamic al sistemelor;
- Evoluția modelelor este ușor de urmărit (folosirea animației)
- Dezavantajele simulării:
- Simularea nu poate da rezultate precise dacă datele de intrare nu sunt precise;
- Simularea nu poate furniza rezultate simple la probleme complexe;
- Simularea furnizează soluții posibile, nu rezolvă problema.

- Tipuri de simulare:
- probabiliste care nu își schimbă caracteristicile în timp sau pentru a evalua expresii matematice, al căror rezultat nu poate fi obținut prin Metoda Monte Carlo: o simulare statică (fără axă a timpului) care folosește numerele aleatoare pentru a modela fenomene metode analitice (integrale, ecuații sisteme de ecuații).
- ordonată în timp, a evenimentelor care au loc într-un sistem real. Simularea bazată pe traiectorie: traiectoria este o <u>înregistrare</u>
- Este folosită în analizarea funcționării sistemelor de calcul:
- Analizarea și îmbunătățirea algoritmilor de gestionare a resurselor;
- Algoritmi de organizare a operațiilor unui procesor;
- Algoritmi de prevenire a blocajelor

- simulare bazată pe evenimente continue în care stările sistemului se Folosește un model al sistemului bazat pe <u>stări discrete</u> (există și modifică continuu în timp - folosită mai ales în chimie, biologie, medicină)
- Timpul este continuu sau discret.

Model de simulare: model matematic + algoritm;

să permită <u>efectuarea de experiențe</u> (prin rulări ale algoritmului pe Modelul de simulare: trebuie <u>să descrie</u> corect evoluția sistemului și calculator) care să înlocuiască experiențele pe sistemul real.

Model matematic: reprezintă realitatea folosind elemente sau noțiuni abstracte.

Elemente constitutive ale unui model matematic:

- Variabile și parametrii;
- Relații funcționale;
- Caracteristici operative;
- Tehnica de rezolvare;
- Scopul modelului matematic este de a exprima variabilele şi parametrii de ieșire în funcție de variabilele și parametrii de

- Tehnica de rezolvare:
- Tehnică matematică care realizează exprimarea elementelor de ieşire în funcție de elementele de intrare:

$$(VE,PE)=f(VI,PI);$$

- De cele mai multe ori sunt necesare ipoteze simplificatoare;
- Uneori problema nu poate fi rezolvată prin tehnici de rezolvare.

Clasificări ale modelelor matematice:

- modele statice sau dinamice, modele deterministe sau După tipul variabilelor: modele continue sau discrete, stocastice;
- După structura determinată de părțile modelului: modele cu o componentă sau cu mai multe componente.

Exemplu:

Sistemul de aşteptare: parte a lumii reale în care se produc aglomerări.

Componență:

- Resurse: una sau mai multe stații de servire care servesc
- Entități: clienții care sosesc în sistem și care formează
- Cozi de așteptare

Scop: realizarea unui echilibru între pierderile datorate aşteptării clienților și pierderile datorate lenevirii stațiilor de servire.

Teoria matematică a cozilor sau teoria așteptării cu aplicații în:

- Economie;
- Comunicații şi transport;
- Rețele de calculatoare.

Un model matematic de aşteptare:

Variabile de intrare cunoscute VI:

AT= timpul între sosiri succesive ale clienților

ST=timpul de servire a unui client

san

NA=numărul de clienți sosiți în unitatea de timp

NS=numărul de clienți serviți în unitatea de timp;

Variabile de ieşire necunoscute VE:

WT=timp de aşteptare

WL=lungimea cozii

san

TID=timp de lenevire

NID=numărul de stații care lenevesc

Scopul modelului este realizat astfel:

- cunoscând repartițiile de probabilitate ale AT (NA) și ST (NS) se determină informații despre WT (WL) sau TID (NID) și se stabilesc condițiile pe care trebuie să le îndeplinească ST pentru ca o anumită funcție de cost sa fie optimă.
- clienți din sistemul de așteptare la momentul t proces de se studiază procesul stocastic discret N(t) = numărul de naștere și deces

Utilizarea calculatorului -- îmbunătățirea performanțelor modelelor matematice prin aplicarea metodelor numerice și ale simulării.

Componentele sistemului din punct de vedere al simularii:

- entitati
- atribute
- activitati
- stari
- Evenimente
- Exemplu: activitatea intr-o banca: etitati clientii, atribut suma depusa in cont, activitate - crearea unui depozit, evenimente sosirea, plecarea unui client, variabile de stare - numarul de functionari ocupati, numarul de clienti care asteapta.

Structura algoritmică a unui model de simulare (care depinde de timp) are două concepte de baza:

- Ceasul simulării;
- Agenda simulării;

Eveniment: modificarea valorilor uneia sau mai multor variabile care se calculează sau se generează prin instrucțiunile modelului.

evenimentelor create de model și uneori determină terminarea Ceasul simulării: asigură eșalonarea corectă în timp a simulării.

Ceas cu

- creștere constantă;
- creştere variabilă.

Creșterea variabilă: se face cu valoarea care corespunde apariției primului eveniment următor.

Cresterea constantă: se face cu o cuantă de timp constantă.

Termina<u>rea simulării</u>: se impune condiția ca <u>ceasul</u> să ajungă la un <u>Tmax sau să se fi prelucrat un anumit <u>număr de evenimente.</u></u>

Agenda simulării: organizează prelucrarea evenimentelor.

- Agenda evenimentelor curente AEC: evenimentele cu timpul de apariție valoarea curentă a ceasului;
- Agenda evenimentelor viitoare AEV: evenimentele cu timpul de apariție mai mare decât valoarea curentă a ceasului

Prelucrarea unui eveniment (in algoritmul simularii): determinarea apariției unui nou eveniment (care se memorează în AEV), modificarea unei stări sau distrugerea unui eveniment (ștergerea) din agendă.

Algoritmul simulării:

- Se inițializează ceasul cu valoarea 0;
- Se selectează din agendă evenimentele care fac parte din
- Se prelucrează evenimentele din AEC până când aceasta devine vidă. Dacă este îndeplinită condiția de oprire algoritmul se termină, altfel ന
- Se <u>creşte ceasul simulării</u> și se reia pasul 2.

Etapele realizării unui experiment de simulare:

- Formularea problemei prin precizarea:
- întrebărilor la care trebuie să răspundă modelul;
- domeniului lumii reale ce trebuie analizat;
- formei răspunsului la întrebări (grafice, tabele, rapoarte).
- Realizarea unor experimente preliminare (dacă sunt posibile): pe baza observațiilor și a datelor se stabilesc variabilele și parametrii de intrare sau de ieșire;
- Prelucrarea (interpretarea) primară a datelor preliminare:
- Se disting variabilele aleatoare;
- Se estimează parametrii;
- Se testează ipotezele statistice;

- Formularea unui model matematic preliminar
- Se precizează relații funcționale și ipoteze de lucru;
- Se identifică relațiile care nu pot fi exprimate matematic și dificultățile care trebuie înlăturate;
- Evaluarea modelului:
- Evaluarea complexității modelului (dacă poate răspunde în timp real și complet la întrebări);
- Revizuirea răspunsurilor din etapele precedente prin simplificări sau completări.
- Construcția modelului de simulare
- Scrierea unui algoritm detaliat care să cuprindă cazul cel mai general al problemei;

- Se va tine cont de limbajul în care se va programa algoritmul: limbaj specializat pentru simulare sau nu.
- Folosirea unui limbaj de simulare (GPSS, SIMUB, SIMULA, Arena):
- Modelele se construiesc rapid;
- Experiențele se desfășoară repede;
- Au implementate entități specifice simulării cum ar fi ceasul și agenda simulării;
- Nu sunt foarte flexibile;
- Nu se poate controla foarte bine ce se întamplă în interiorul modelului.
- Folosirea unui <u>alt tip de limbaj</u>:
- Rezultate precise şi controlabile;
- Se construiesc mult mai greu.

- Verificarea si validarea modelului.
- Planificarea experiențelor de simulare (experimental design). initializare, lungimea rularilor si numarul de repetari ale Ce fel de experiente sunt facute: lungimea etapei de fiecarei rulari.
- Prelucrarea și interpretarea experiențelor de simulare prin rularea programului și determinarea valorilor statisticilor construite cu ajutorul valorilor de selecție obținute.
- Relizarea documentatiei si a rapoartelor.

Elemente de implementare

Implementarea agendei de evenimente

- Necesitatea organizării evenimentelor: agenda evenimentelor. Cum este ea implementată?
- apariție a evenimentului și să aibă un pointer către codul care Agenda simulării: o listă ordonată înlănțuită a evenimentelor. Fiecare element al listei trebuie să memoreze timpul de trebuie executat la acel moment de timp.
- Operații frecvente: inserarea unui nou eveniment și găsirea și eliminárea evenimentului care a avut loc.
- Alegerea structurii de date folosite pentru memorarea acestei liste afectează timpul de rulare.

Elemente de implementare

- Liste ordonate dublu înlănțuite (GPSS): primul element din listă este următorul cel mai recent eveniment. Inserția se face căutând locul potrivit pentru noul eveniment.
- împărțită în mai multe submulțimi. Fiecare submulțime este asociată unui anumit interval de timp de lungime $\Box t$ din timpul total de simulare. Un vector de indici, asociază Liste indexate: multimea evenimentelor viitoare este fiecărui indice i lista cu evenimentele programate în intervalul [(i-t) Δt , $i\Delta t$)
- Structuri arborescente: arbori binari de sortare cu rădăcina fiind cel mai recent eveniment din listă.

Verificarea și validarea modelului

- Implementare corectă: <u>verificare</u>;
- Ipoteze corecte: <u>validare</u>;

Modelul de simulare: program de dimensiuni mari.

- Verificarea modelului este facilitată de:
- structură ierarhică în care programul este format dintr-o serie Proiectarea modulară "top-down": modelul dezvoltat într-o de module care comunică prin interfețe bine stabilite
- Includerea de verificări pe parcursul rulării programului și determinarea de rezultate parțiale;
- Verificarea de face prin:
- Rularea de cazuri simplificate;
- Rularea programului pentru valori ale parametrilor care diferă foarte puţin (test de continuitate);

Verificarea și validarea modelului

- Rularea programului pentru cazuri extreme (testul valorilor degenerate);
- Verificarea dacă modelul produce rezultate asemănătoare pentru aceleași date de intrare (test de consistență);
- Verificarea independenței de valoarea de plecare a generatorului de numere aleatoare;
- Validarea se face pentru:
- ipoteze;
- valori și distribuții ale parametrilor de intrare;
- valorile de ieşire şi concluzii

cu ajutorul

- intuiției expertului;
- măsurătorilor asupra sistemului real;
- rezultatelor teoretice.

Terminarea simulării

- Criteriile de oprire trebuie să țină cont de faptul că:
- o durată prea scurtă implică rezultate imprecise;
- o durată prea lungă implică irosirea resurselor de calcul.
- Trebuie să ia în considerare și observațiile rezultate:
- independente si cu o anumita repartitie.

Erori care se pot face în simulare

- Nivel de detaliere neadecvat: simularea permite ca sistemul să fie studiat în detaliu, nivelul de detaliu fiind limitat doar de timpul alocat simulării. Detalierea nu determină neapărat calitatea modelului de simulare
- Probabilitatea de eroare creşte;
- Lipsa de informație precisă despre parametrii de intrare;
- Necesitatea unui timp prea îndelungat pentru a obține rezultate.
- Limbaj de programare nepotrivit.
- model de simulare sunt în general mari și atunci probabilitatea Modele neverificate: programele care implementează un de eroare creşte.

Erori care se pot face în simulare

- **Modele imprecise:** programul modelului de simulare poate să simulare trebuie confirmat de modele analitice, observații sau nu reprezinte în mod corect sistemul simulat din cauza unor ipoteze greșite asupra comportării sistemului. Un model de intuitie.
- rezultatele inițiale ale simulării nu sunt relevante pentru evoluția Prelucrarea incorectă a conditiilor initiale: de obicei sistemului.
- pot depinde prea mult de condițiile inițiale și pot să fie irelevante simularea nu se face un timp suficient de îndelungat, rezultatele pentru evoluția unui sistem real. Durata corectă a simulării este Durata prea scurtă a rulării modelelor de simulare: dacă dată de precizia dorită și de dispersia mărimilor observate.

Erori care se pot face în simulare

- Generatoare de numere aleatoare neperformante.
- Alegerea unor valori nepotrivite de plecare pentru generatorii de numere aleatoare.